

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΥΡΡΑ

Ἐτησία συνδρομή προπλ. φρ. 5. Διὰ τὸ ἔωτ. 5,50 μετὰ τοῦ Παραφοίτου.

ΕΤΟΣ 1^{ον}. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1892 — Ἀριθ. 2.

ΥΓΙΕΙΝΑ

Περὶ σήψως.

Ἴνα γαίη σήψις ἀπαιτεῖται θερμότης 20° μέχρι 30°. ἐκα-
ταβάθμου θερμομέτρου, οὐδέποτε γίνεται αὕτη ὑπὸ θερμοκρασίαν
πέραν τῶν 100°. Μετὰ τῆς τοιαύτης θερμότητος πρέπει νὰ ὑ-
πάρχῃ καὶ ὑγρασία καὶ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ. Σύνθεμα καὶ σῶμα
ὀργανικὸν ἀζωτοῦχον, καὶ λευκιματοῦχον καὶ θειοῦχον. Ἡ σήψις
παράγεται, διότι ἐπὶ τοῦ σώματος ἐπικαθίστανται τὰ ἐν τῷ ἀέρι εὐ-
ρισκόμενα μικροζωάρια καὶ σπέρια, ἅπερ ἐπιδάσκονται καὶ πολλα-
πλασιάζονται ταχέως καὶ καταβιβρώσκουσι τὸ σῶμα, ὅπερ οὕτω
καταστέρεται, ἀποσυνθετόμενον εἰς ἀέρια· διὰ τοῦτο ἀρχὴ ἀπαξ
ἀρχίσει ἡ σήψις, αὕτη προχωρεῖ καὶ ἀνευ ἀέρος. Οὕτω τὸ σῶμα
σηπόμενον μεταβάλλεται κατὰ πλεῖστον μέρος εἰς ἀέρια.

Ὅτι ἡ σήψις γίνεται ἐκ τῆς ἐπικαθήσεως τῶν ἐν τῷ ἀέρι μι-
κροζωαρίων καὶ σπορίων ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ἐξῆς πειράμα-
τος· ἂν ἐπὶ τοῦ ὡς εἴρηται ὀργανικοῦ σώματος τεθῇ λήρ στε-
ρούμενος τῶν μικροζωαρίων καὶ τῶν σπορίων· ἂν εἰσάχῃ ξη-

ρός ἀήρ, ὅπου γίνεται, ὅταν αὐτός διέρχεται διὰ σωλήνος πεπυκνωμένου, ἐνθα καταστρέφονται ἐκ τῆς μεγάλης θερμότητος τὰ μικροζωάρια καὶ τὰ σπέρια καὶ τεθῇ ὁ ἀήρ αὐτός ἐν ἐπαφῇ μετὰ ρηθέντα πρὸς σπῆιν, σπῆις οὐ γίνεται· καὶ ἄλλως, ἐν ὁμοίᾳ διατεύεται διὰ σωλήνος ἔχοντος πυκνὸν στρώμα βαμβάκος ἢ ἡμίου· διότι τὰ ρηθέντα μικροζωάρια καταργούνται καὶ δὲν διέρχονται μετὰ τοῦ ἀέρος· ὑπὸ τοιοῦτον ἀέρα σπῆις οὐ γίνεται.

Πάν λοιπὸν τὸ καταστρέφον· τὰ ἐν τῇ ἀέρι μικροζωάρια ἐμποδίζει τὴν σπῆιν. Πολλὰ ὕλαι ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτο, αἵτινες καλοῦνται ἀντισηπτικά. Τοιαῦτά εἰσι, τὸ ἀρσενικῶδες ὀξύ, τὸ χλωροῦχον ὕδροχρῶν, ὁ θεικὴς χαλκός, τὸ κροκώτον, τὸ ριζινὸν ὀξύ, τὸ θεικὴς ὀξύ, τὸ οἰνόπνευμα, τὰ πτητικὰ ἔλαια, ὁ διχλωροῦχος ὕδροχρῶς, ὁ ἀνθραξ, τὸ ἀρωματικὸν ὀξύ, ἡ τίτανος, ἡ χλωροῦχος τίτανος, τὸ νίτρον, τὸ κοινὸν ἄλας, ὁ βόραξ, ἡ ζάχαρις, τὸ μέλι, τὸ ἔλαιον, καὶ ἄλλα. Τὰ φυτὰ ὁ ἥλιος (Ἡλιοτρόπιον) καὶ τὰ κηνοφόρα καταστρέφουσι τὰ μύκητα (ὅρα Φοῖβ. ἀντισηπτικά)· τὸ ὀξόνον, οἱ ἀτμοὶ τοῦ καιομένου θείου, ὁ θερμὸς καπνός. Τὸ κάπνισμα διὰ θείου εἰσὶ ἐν γῇ· εἰς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, ὁ δὲ καπνός ὁ παραγόμενος ἐκ τῆς ἀναπλέξεως ἀχύρων, ρρυγάνων, χύρτου κλπ. εἰνε εἰσὶ γῆσι καὶ ἐν ἐπιδημιαῖς ὡς κάπνισμα· ἐπιστολῶν κλπ. ὁ καπνός τῶν καιμένων εὐφλέκτων ὕλων ἔχει μεγάλην θερμότητα καὶ ἀνθρακα καὶ ἐμπυρευματικὸν ἔλαιον.

Ἡ ζυμώσις εἶνε εἰδος σήψεως, ἡ μᾶλλον παράγει καὶ αὐτὴ ἀόρατον κόσμον. Τὸ ὄξος παραγόμενον ἐκ ζυμώσεως ἐμπεριέχει μυριάδας μικροζωαρίων, τὰ ὅποια ἐνίοτε φαίνονται καὶ διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν· τρώγοντες ὄξος κατὰ πᾶσαν κατάποσιν μυριάδας τοιούτων ὑπάρξεων εἰσάγουσιν ἐν τῇ στυμάχῃ. Εὐτυχῶς τὰ τοιούτα οὐκ εἰσὶ νοσοποιά· ὡς τὰ πλείστα ἄλλα· ὀλίγα εἶδει μικροζωαρίων εἶνε νοσοποιά, ταῦτα εἰσὶν, ὡς ἐρεῖθῇ, τὰ παραγόμενα ἐκ καλληπτικῶν γόσων. Ἰὺν τῇ ζυμώσει παράγεται ἀνθρακικὸν ὀξύ, ἀμμωνία καὶ τινα ἄλλα φωσφορικά.

Ὅλα τὰ ζωικά ὄντα ἄμα νεκρωθεῖσι σήπονται. Ὅθεν καὶ ὁ ἄνθρωπος νεκρωθεὶς σήπεται, τὸ ὥραϊον σῶμα, τὸ ὥραϊον πρόσωπον, αἱ τρυφεραὶ χεῖρες κλπ. ἄμα στερεθῶσι τῆς ζωῆς σήπονται καὶ καταστρέφονται ἀνεπιστρεπτεῖ. Ὅλα λοιπαῖα τὰ ἐπαίριον εἰς τὰ σωματικὰ πλεονεκτήματα ὡς καὶ εἰς στολὰς καὶ τίτλους κλπ! ἄμα ἐπέλθῃ ὁ θάνατος πάντα ἐν ἀμαρτίᾳ ἐξαφανίζονται!

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Περὶ ἰνφλουέντζας ἐν συντόμῳ.

Αὕτη ἡ καταρροϊκὴ νόσος ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 10ῦ αἰ. ἤρξατο ἀναφύεσθαι ἐν Ἀθῆναις, κατὰ δὲ τὸν λήξαντα μῆνα διεχύθη ἐπιδημικῶς καὶ σχεδὸν πᾶσαι αἱ οἰκογέναι ἐδοκίμασαν ταύτην, ἥτις κατ' ἀρχὰς φαίνεται ὡς ἀπλή καταρροὴ τῶν ριθίωνων μετὰ πταρμῶν, καὶ ῥοῆς βλεφάρων ὕλης· κατόπιν ἐπέρχεται καρηθρία, κακουχία, χαλάρωσις τοῦ σώματος, δυσκοιλιότης, ἀνορεξία, ἐλαφρὰ δέψα, πυρετός· κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σφοδρὸς διαρκεῖς ἐπὶ μὲν 24 ὥρ. ἐπὶ δὲ μέχρι τριῶν ἢ 4 ἡμερῶν, ἡ γλῶσσα εἶνε καυθάρτος· ἐξακολουθεῖ ἡ καταρροϊκὴ κατάστασις μετὰ πταρμῶν κλπ. ὁ σφυγμὸς ἀναβαίνει μέχρι τῶν 100 καὶ 110 κλπ. οἱ πόδες συνήθως μέχρι γονάτων εἰσὶν ἐπὶ τινα χρόνον ψυχροί.

Θεραπεύει διατῆρει θερμὸν τὸ σῶμα ἰδίως τὴν κεφαλὴν καὶ πόδας, πίνει πορτοκαλλὰ καὶ συμπάδα, ἀποχὴ βρώσεως τροφῶν· μόνον εἰς τὸ 2. προκοι· ὡς μετὰ ἄλλας εἰσὶν ἀρκετοὶ ὡς τροφή κλπ. Ὑπαρξούσης δυσκοιλιότητος, δοτέον ἐν ποτῆριον ὕδατος τοῦ Γάλλου, ἡ καθαρτικὸν ἐξ ἁλματος μαγνησίας· ὑπάρχοντος πυρετοῦ δοτέον ἐπὶ 4 ἡμέρας ἀνὰ 5. χάκ. κινίνης ἐντός 20 σταγ. Σουταρίου Ἀκαυ. Σύνταμα δοτέον τὸ ἀφεψημα τῆς κίνης περὺ βια· κατὰ τὴν ἡμῶν συνταγὴν, ἡγουν.

Δόδε κίνης περὺ βια· δρ. 8. ὕδατος δρ. 100 βράσον ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν· δι. ἐλαφροῦ πυρός· ἐκβάλον ἐκ τοῦ πυρός καὶ πρὸς αἰς. νάρδον (βαλεριανῆς) δρ. 4. γλυκανισμὸν δρ. 4. σκέψασιν καὶ ἄφες νὰ κρυώσῃ· στράγγισον καὶ προσθέσας δρ. 4 ζαχαροῦ ἐντός φαλῆς χρῶ· ἀνὰ μίαν κουταλίαν κατὰ ἡμίσειαν ὥραν. Ἐπαλάβε τὸ ἱατρικὸν ἐπὶ 3 ἢ 4 ἡμέρας.

Ἴνα μὴ καταβῇ ὁ κατάρρους εἰς τοὺς βρόγχους καὶ ἐπέλθῃ βῆξ· ποιήσον εἰσπνοὰς ἐκ βάμματος πταρνικῆς· γίνονται προχειρῶς αὗται, ὅταν θέσῃς ἐντός τῶν χειλέων ὀλίγον βαμβάκα ἐμδρεγμένον μετὰ χαμ. πταρνικῆς, καὶ ποιῇς εἰσπνοὰς ἰσχυράς ὥστε οἱ ἀτμοὶ τοῦ βάμματος νὰ εἰσέρχωνται εἰς τοὺς βρόγχους, ὥστε παύσῃται μικρὸς βῆξ. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης θετικῶς παραλαμβάνεται ἡ βρογχικὴ προσβολή.

Παρελθόντος τοῦ πυρετοῦ εὐδελῶς ἀπαιτεῖται αὐστηρὰ διαίτα.

Ἡ ἐκ τῆς νόσου κακουχία διαρκεῖ εἰς τινας περὶ τὰς 40 ἡμέρας.

Περὶ ταινίας.

Ἐν τοῖς ἐντέροις τοῦ ἀνθρώπου, ὡς καὶ τινων τῶν σπονδυλοφόρων κτηνῶν, χοίρων κλπ. ἐνίοτε εὐρίσκονται ζωφία διαφόρου σχήματος καὶ μήκους, τὰ ὅποια ζῶσιν ἐκφυζόντα τοὺς ἐν τοῖς ἐντέροις θρεπτικούς χυμούς, ἕκαστον εἶδος ἔχει καὶ ἴδιον ὄνομα. Ἐν εἶδος τούτων καλεῖται ἑλμινς (λεβίθα), περὶ τὸ ὅρα Φοῖβον ἔτους Γ' σελ. 166, ἐν ἄλλο εἶνε τὸ καλούμενον ταινία, ἥτις ἔχει σῶμα πλατὺ καὶ μῆκος διπλάσιον, τριπλάσιον καὶ ἐνίοτε πενταπλάσιον τοῦ μήκους τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνθρώπου. ἐνίοτε υπάρχουν δύο καὶ τρεῖς ταινίαι συνάμα ἐν τοῖς ἐντέροις. Ἐκείστη ταινία γινώσκουμεν ὡς, ἀράτα γυμνοῖς ὀφθαλμοῖς, ὁρατὰ μικροσκοπῶν, τὰ ὅποια ἐξέρχονται μεμιγμένα μετὰ τῶν κοπράνων ὁ ἀριθμὸς τῶν ὧν εἶνε ἀγνώστος.

Ἡ ταινία διαμένει πάντοτε εἰς τὰ λεπτὰ ἐντέρα.

Δύο κυρίως εἶδη ταύτης υπάρχουν. Ἡ κρυκτὴ, καὶ ἡ πλακωτὴ.

Ἡ πλακωτὴ καλεῖται βυθριοκέφαλος, φέρει μικρὰν κεφαλὴν σφαιροειδῆ, ἥτις ἔχει 4 στόματα, δι' ὧν ἐκφυζοῦν τοὺς ἐν τοῖς ἐντέροις θρεπτικούς χυμούς, περὶ τοῦ στόματος ἔχει κυκλικῶς πολλὰ λεπτότατα καὶ ἰσχυρὰ ἀγκίστρα, δι' ὧν προσκολλᾶται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἐντέρων καὶ μένει ἀδιάσπαστος. ἡ κεφαλὴ ἔχει λαίμον νηματοειδῆ, ὅστις ἀγεί πλάτυνόμενος καθ' ὅσον πλησιάζει εἰς τὸ σῶμα.

Τὸ ἄλλο εἶδος τῆς ταινίας συνίσταται ἐκ κρίων συνεχόμενων πρὸς ἀλλήλους. Αὕτη καλεῖται (taenia solium).

Ἡ συχνότερον ἀπαντωμένη εἶνε ἡ βυθριοκέφαλος, ἥτοι ἡ πλακωτὴ, τῆς ὁποίας τὸ σῶμα συνίσταται ἐκ πλακιδίων μικρῶν ὡς αἱ πᾶσαι πέπυνος συνεχόμενων πρὸς ἀλλήλας, ἕκαστον πλακίδιον ἀποσπώμενον παράγει νέαν ταινίαν.

Οἱ τρώγοντες γαῖροι κόπρανα ἔχοντα ὡς ταινίας ἀποκτῶσι τὸ πάθος τὸ καλούμενον χαλάζαι. Οἱ δὲ τρώγοντες τὸ κρέας τούτων ἀποκτῶσι ταινίαν. Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον κρέας δυσμερῶς πωλεῖται, κατασκευάζουσιν ἐκ τούτου ἄλλαντα (σαλτζιτζῶτα) οἱ ἄλλαντοποιοί. Οἱ δὲ τρώγοντες τοιαῦτα ἄλλαντα ἀποκτῶσι ταινίαν. Οἰκογένειά τις ἔτρωγε συχνὰ ἄλλαντα, μετὰ τινὰ καιρὸν πάντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔπασχον ἐκ ταινίας.

Ἡ κρυκτὴ ταινία ἔχει ἐν μόνον στόμα φέρων καὶ τούτῳ περὶ ἀγκίστρα, δι' ὧν προσκολλᾶται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἐντέρων.

Πᾶσα ταινία ἵνα ἐξαφανισθῇ πρέπει ν' ἀποβληθῇ ὅλη, διότι

μόνον ἂν μικρὸν μέρος ταύτης, ἢ ἡ κεφαλὴ μείνῃ ἐν τοῖς ἐντέροις ἀναγεννᾶται.

Ἡ ταινία παρέχει τὰ συμπτώματα τῶν ἐλμινθῶν, ἀλλὰ συνάμα παρέχει καὶ ἴδια συμπτώματα μαρτυροῦντα τὴν ὑπαρξίν ταύτης. ἐπιφέρει γαστρικὰς διαταράξεις, ἐνίοτε πολυφαγίαν, νευρικὰς παραχάας, σκοτοδινίαν, αἰμωδίασμα τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, θορύβους διαλείποντας ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὑποχονδρίου καὶ τῆς κοιλίας ἰδίας φύσεως.

Ἡ βυθριοκέφαλος ταινία εἶνε ἡ μάλλον ἀνθισταμένη εἰς τὴν θερμίαν διὰ τοῦτο πολλὰ ἱατρικὰ ἐπενοήθησαν. τὰ σημαντικώτερα ἱατρικὰ πρὸς ἐκτείναν τούτης εἰσι δύο, ἡ ἀρσενικὴ πταιρὴ καὶ ἡ ρίζα τῆς ἀγρίας ροῖας.

Τὴν πταιρὴν δίδουσι κατὰ τὴν κάτωθι συνταγὴν.

Λάβε κόνεως ρίζης ἀρσενικῆς πταιρῆς δρ. 2

ἐκχυλίσματος αἰθερώδους ἀρσενικῆς πταιρῆς δρ. 2

μέλιτος ὅσον ἀρκεῖ πρὸς σύστασιν μελιπήκτου μάζης πρὸς κατασκευὴν καταποτίων μετὰ ἀνθρ. μαγνησίας. Ὁ πάσχων λαμβάνει κατὰ ἐν συνεχῶς κατὰ 5 λεπτὰ ὥρας, μετὰ τὸ τέλος πίνει 10 δρὰμ. ὕδατος κρότου (ρετζινολάδου). Μίαν ὥραν μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἱατρικοῦ συνήθως ἡ ταινία ἐκτείνεται ὁλόκληρος μετὰ τῆς κεφαλῆς. Ἐν ἀποτυχίᾳ, παρελθούσης ἐβδομάδος, ἐπανάλαβε τὸ ἱατρικὸν καὶ μάλιστα ἐὰν φανῇ ὅτι ἐξήχθη τεμάχιον ταύτης. τὸ ἱατρικὸν τοῦτο θεωρεῖται ὡς τὸ ἡρωικώτερον ἀντίδοτον τῆς ταινίας.

Κατὰ τῆς ταινίας εἰσι καὶ ταῦτα τὰ φάρμακα.

Τὸ πυκνὸν ἀφέψημα τοῦ φλοιοῦ τῆς ρίζης τῆς οἰκονίης ροῖας ὑπὸ δόσιν δρ. 8 μέχρι 16.

Ὁ θεικὸς αἰθέρ.

Τὰ μίγματα τοῦ κασιτέρου εἰς καταπότιον.

Τὸ θεοδωρμα (assafoetida).

Τὸ ἔλαιον τῆς τερεβινθίνης κλπ.

Ἡ χρῆσις τούτων πρέπει νὰ γείνη κατὰ συνταγὴν συνταγοῦ καὶ ἱατροῦ.

Δίαιτα, ἀποχὴ τῆς βρώσεως γάλακτος καὶ τυροῦ, καὶ βοήματος ζωμοῦ κρέατος βοείου καὶ ἰδίως χοίρου, ἄλλαντων κλπ.

ΠΕΡΙ ΜΑΛΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΩΣ

καλεῖται καὶ χεῖμετλον (χιονίστρα).

Ἐκείστη ὥρα τοῦ ἔτους συνοδεύεται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ

μετά τινων νόσων μεγάλων και μικρών. Ὁ χειμὼν ἐπιφέρει καὶ τὸ ἀνησυχῶν και ἐνίοτε διαταράττον τὴν ὑγίαν νόσον, τὸ κοινῶς καλούμενον **χειμῶνστραι** (μάλλαι), αἵτινες ἰδίως ἐπιγίνονται εἰς τὴν παιδικὴν και ὀριμὴν ηλικίαν.

Αἱ μάλλαι γινώσκονται οὐ μόνον εἰς τὰς χεῖρας και πόδας, ἀλλ' ἐνίοτε και ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἐπὶ τῆς ῥινός και ἐπὶ τῶν ὤτων, και ἐγκαταλείπουνσι προδιαθέσεις, ἀφ' οὗ ἀπαξ φανῶσι, πρὸς ἀναπάντησιν κατ' ἔτος.

Ἀναλόγως τῇ προσόδῳ αὐτῶν ὑπάρχουσι διαφορὰν βαθμῶν. Α'. βαθμὸς λέγεται ὅταν ὑπάρχῃ ἐξόγκωσις ἐρυθρά, ἐπιδύνη, μετὰ κνισμοῦ (φαγούρας). Β'. βαθμὸς ὅταν τὰ μέρη ταῦτα ἔχωσι πληγὰς, τὰ ὅποια παρέχουσιν ὕψιν ἀχάρι, μετὰ πόνων σφοδρῶν. Αἱ πληγαὶ αὗται βραδέως θεραπεύονται, και ἀφήνουσι ἰχνή τῆς ὑπάρξεως τῶν. Ἐνίοτε καθίστανται δειναί, διότι ἐπιτείνονται μέχρι τοῦ ὅσπου, και ἐπιφέρουσιν καὶ αὐτὴν τὴν γόγγυσιν, ἢ παραμόρφωσιν.

Περὶ τῶν προφυλακτικῶν μέσων κατὰ τῆς μάλλης δραφθοῦν ἔτος Β'. σελ. 32 και 24. Τὰ δὲ θεραπευτικὰ φάρμακα πλεῖστα εἰσὶν, ἀλλ' οὐδὲν θετικῶς πρὸς πάντας ἐπιτυγχάνει. Ἡ θεραπεία λοιπὸν γίνεται δοκιμαστικῶς.

Ἐν Εὐρώπῃ πολλοὶ τῶν ἰατρῶν θεωροῦντες ὅτι αἱ μάλλαι προέρχονται ἐκ δυσκρασίας ἰδίας, υποβάλλουσι τὸν πάσχοντα καὶ εἰς τὴν χρῆσιν φαρμάκων ἐσωτερικῶς. Περ' ἡμῶν τοιαῦται δυσκρασίαι οὐδὲν ὅπως δύνανται ὀρισθῆναι, διότι αἱ μάλλαι ἀναφέρονται ἀδιακρίτως και εἰς ἄγαν εὐέκτας. Προέρχονται μᾶλλον ἐξ ἰδίας διαθέσεως τοῦ δέρματος. Ὅθεν μόνον τοπικῶς γενέσθω ἡ θεραπεία.

Πέντε εἰδῶν ἰατρικὰ ὑπάρχουσι πρὸς θεραπείαν τούτων.

Τὰ στυπτικά, τὰ ὅποια ἐπιφέρουσι σύσφιγξιν τῶν ἀγγείων τοῦ δέρματος και ἐλάττωσιν τῆς ευαισθησίας αὐτοῦ.

Τὰ ψυχραντικά, τὰ ὅποια ἐπιφέρουσι σύστολὴν και ἀναίσθησίαν τοῦ δέρματος, και εἴτα προκαλοῦσι διάλυσιν.

Τὰ τονικά, τὰ ὅποια ἐνδυναμνοῦσι τὰ ἀγγεῖα και τὰ ὕψη.

Τὰ πρηντικά, τὰ ὅποια κατευνάζουσι τοὺς πόνους.

Τὰ καυστικά, τὰ ὅποια εἶνε και στυπτικά και τονικά.

Ἡ δὲ διὰ στυπτικῶν και ψυχραντικῶν θεραπεία.

Πλύνε το πάσχον μέρος Α'. διὰ ἀλατούχου ὕδατος, ἢ δι' ἀλμυρῆς πυκνῆς, ἢ διὰ θαλασσίου ὕδατος, ἢ διὰ ἀλμυροῦ ὕδατος

παχέου ψυχροῦ πάντοτε, βρέξον ὀθόνια, και ἐπίθεσον ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέρους.

Β'. διὰ κολλυβιδίου ὕδατος, ὅπερ γίνεται τῇ προσθήκῃ ἐν ὕδατι καθαροῦ ποσοῦ ὑποξικοῦ κολλυβιδίου, ὅπερ ἔχουσιν αἱ φαρμακοποιοί.

Γ'. Εἰς 100 δρ. ὕδατος διάλυσον 10 δρ. ἁρμονιακοῦ ἁλατος (νισατηρίου). Τοῦτο εἶνε καταλληλότερον, διότι παράγει και ψῆγος και ἐπιέρχεται μετὰ ταῦτα ἀντίδρασις.

Ἴδου συνταγὴ πρὸς τοῦτο.

Λάβε ἀνὰ δύο δραμ. ἁλατος κοινοῦ, και ἁρμονιακοῦ ἁλατος, και διάλυσον ἐντός, δύο ποτηρίων ὕδατος, και ἔμβρεχε τὸ πάσχον μέρος τρεῖς τῆς ἡμέρας.

Δ'. Τὸ ἀφέψημα κικιδίων, ὅπερ γίνεται οὕτω, λάβε 10 δράμια κικιδίων χονδροκοπανισμένων, βρέξον ταῦτα μετὰ ὕδατος δρ. 200 ἐπὶ μίαν ὥραν, σπράγγισον, και διὰ τοῦ ὑγροῦ τούτου ἔμβρεχε ὀθόνια και ἐπίθεε ἐπὶ τῶν πάσχοντων μερῶν τρεῖς τῆς ἡμέρας.

Ε'. Τὸ ἀφέψημα τοῦ φλοιοῦ τῆς δρυός, ὅπερ γίνεται διὰ τῆς βράσεως ἐπὶ ὥραν 20 δραμίων φλοιοῦ μετὰ 200 δρ. ὕδατος, σπράγγισον και πρόσθεε 10 δράμια στυπτηρίας, ἢ χρήσις ὡς τὸ προηγούμενον.

Σ'. Ἐντριβαὶ διὰ χιόνος ἢ πάγου τοῦ τετριμμένου. Ποιεῖ τούτως ἀντὶ ἐπὶ πολὺ διαρκούσας, διότι ὁ σκοπὸς εἶνε ἡ ἔλκεσις τῆς ἀντιδράσεως ἥτοι τῆς παραγωγῆς δευτεροπαθῶς θερμότητος. Αἱ τοιαῦται ἐντριβαὶ γινόμεναι ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν πάσχοντων ἐκ καταρροῆς και εἰς τὰς ἰχούσας τὰ ἔμμηνα ἐνδέχεται νὰ βλάψωσι.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς κινίνης.

Β'. Κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ λήθῃται ἡ κινίνη.

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς κινίνης εὐρέθῃ παρὰ τῶν χυμιακῶν ἀναλύσεων ὅτι ἐν δράμ. κίνης ἐμπεριέχει ἡ και τι πλέον κόκκους κινίνης, ἵπαιδῃ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Σιδναμι 8 δρ. κίνης ἀκούσῃ πρὸς τὴν θεραπείαν τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ, διδομένη ἐν δράμ. κατὰ ὥραν ἐν ἀνυρεξίᾳ (ἅμα ἵπαιεν ὁ πυρετός) ὑπελάγι-σάν ὅτι 8 δρ. κίνης ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 32 κόκκους κινίνης.

Τὸ ποσὸν τοῦτο διήρουν εἰς τρεῖς δόσεις, ἀνὰ μίαν καὶ ἐλά-

στην ημέραν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἤτοι ἀνὰ 10 κόκκους κινίνης καθ' ἑκάστην. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὑποδιήρουν εἰς 10 μέρη, καὶ ὁ πᾶσιον ἐλάμβανε κατὰ ὥραν ἀνὰ ἓν μέρος. Καὶ κατὰ μὲν τοῦ ἀπλοῦ διαλείποντος πυρετοῦ ἐπαρχῇ ἡ ἀπαξ διδομένη αὕτη δόσις· ἐὰν δὲ ὁ διαλείπων πυρετὸς ἢ χρόνιος ἐξ ὑποτροπῆς· τὰς δόσεις ταύτας τῆς κινίνης ἐπαναλαμβάνουσι δις καὶ τρίς· ἐὰν ὁ πάσχων διαμένῃ εἰς ἐλῶδη τόπον, πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ μετὰ 8 ἡμέρας τὴν ἡθησαν δόσιν τῆς κινίνης, ὡς ἐποίει καὶ ὁ Σίδιναμ διὰ τὴν κίνα· μέχρι οὗ ὁ πυρετὸς δὲν ἀναφανῇ καὶ ἡ χροιά τοῦ προσώπου κατασταθῇ εὐεκτική.

Κατὰ τὴν ρωμαϊκὴν μέθοδον, ἡ τὴν μέθοδον τοῦ Τόρτης καὶ ἢν ἡ κίνα δίδεται, ἀρχίζῃ ὁ πυρετὸς καὶ ὑπὸ δόσιν μεγάλην Ὁ Τόρτης ἔδιδεν ἀρχίζον· ὁ παροξυσμὸς διὰ μίαν δύο δραμ. κίνας βασιλικῆς. Ὁθεν ἐπειδὴ ἕκαστον δραμ. κίνας βασιλ. ἱμπεριέχει 3 1/2 κόκκ. κινίνης, δίδουσι 7 κόκκους θ. κινίνης διὰ μίαν ἀμα τῇ ἐνάρξει τοῦ παροξυσμοῦ. Τὴν δὲ ἐπαύριον δίδουσι 3 1/2 κόκκ. Ὁ κινίνης οὕτω ποιοῦσι καὶ τὴν μεθούριον· οὕτως ἐξακολουθοῦσιν ἐπὶ 4 ἢ 7 ἡμέρας.

Ἐν τούτοις παρατηρήθη ὅτι ἀμφότεραι αἱ μέθοδοι αὗται ἐπίσης ἐπιτυχῶς θεραπεύουσι καὶ περισσότερον τῆς κίνας· διότι, ὡς ἔφημεν, ἡ κίνα, διὰ τὸ δύσπεπτον, ἐπιφέρει ἐνίοτε γαστρικὰς ταραχάς, ἐν ᾧ ἡ κινίνη οὐδὲν παρέχει.

Ὁ Βρετανὸς ἐπενόησεν ἰδίαν μέθοδον, σύμμικτον ἐκ τῶν δύο προρηθεισῶν, δίδει τὴν κινίνην ἀμα πέση ὁ πυρετὸς· ἀλλὰ ὑπὸ δόσεις μεγάλας ὡς τὴν δίδει ὁ Τόρτης. Κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην ἡ κινίνη πρέπει νὰ δίδηται ὑπὸ δόσιν 15 ἕως 20 κόκκ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τινὲς δυσκολεύονται νὰ λαμβάνωσι διὰ μίαν τόσον μεγάλην δόσιν κινίνης, δίδεται αὕτη τμηματικῶς ἐντός 3 ἢ 4 ὥρων· τὴν δόσιν ταύτην ἐπαναλαμβάνει καὶ τὴν ἐπιοῦσαν πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν.

Γ'. Πῶς πρέπει νὰ δίδηται ἡ θεϊκὴ κινίνη;

Ἐνεκεν τῆς μεγάλης πικρότητος τοῦ πολυτίμου τούτου ἱατρικοῦ, ἥτις δυσχεραίνει εἰς τοὺς πλείστους τὴν λήψιν, καὶ ἀρχὰς τὴν ἔδιδον ὑπὸ καταπότια ζυμωμένην μετὰ σταγόνων μέλιτος ἢ ἐκχυλίσματος ἀγρόστιδος (ἀγριάδας) ἢ νάρδου (βελεριάνας). Τινὲς τὴν ἐζύμωτον μετὰ σταγμάτων σεραπίου ἀπλοῦ. Τὰ τοιαῦτα καταπότια πρέπει νὰ λαμβάνωνται προσφάτως πεποιημένα· διότι ἐὰν μείνωσι καιρὸν ἐξηραίνονται καὶ βραδέως διαλύονται ἐν τῇ στομάχῳ. Ἰδίως τὰ κατασκευαζόμενα μετὰ σεραπίου

καθίστανται σκληρὰ καὶ σχεδὸν ἀδιάλυτα ἐν τῇ στομάχῳ· πολὺς ἔξερχονται σῶα· ἐκ τούτου οὕτα ἡ κινίνη φέρεται ἀποτελεσματικῶς διὰ τοῦτο ἡ κινίνη καὶ ἀποτυγχάνει ἐνίοτε. Ὁ καταλληλὸς τρόπος εἶνε ἡ λήψις ὡς ἔχει ἡ κινίνη· καὶ ἔτι καταλληλότερος τρόπος εἶνε ἡ διαλελυμένη κινίνη ἐντὸς ὕδατος διὰ τινων σταγόνων θεϊκοῦ ὀξέος.

Ἡ κινίνη διαλύεται διὰ παντὸς ὀξέος, ἀλλὰ πᾶσα τοιαύτη διαλύσις ἐλαττοῖ τὴν δύναμιν τῆς κινίνης, ὁ ὅπως τοῦ λεμονίου διαλύει τὴν κινίνην· ἀλλὰ καθίστησι ταύτην ὀλιγώτερον ἰσχυράν. Μόνον τὸ θεϊκὸν ὀξύ αὐξεί τὴν δύναμιν τῆς, ἰδοὺ ἡ συνταγὴ τῆς περ' ἡμῶν χρήσεως τῆς διαλελυμένης κινίνης.

Α. θ. κινίνης κόκκους 20 ἀνέμιζον μετὰ 25 δρ. ὕδατος καθαροῦ, πρόσθεις 5 ἢ 6 σταγμάτα θεϊκοῦ ὀξέος ὕδατους, ἀνέμιζον· ἵνα πρόσθεις 5 σταγμ. Λαουδάνου σίδιναμ καὶ λάμβανε ἐν ἀνομβρίᾳ ἀνὰ καταλήκον μεγάλην κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ ἐν ἀνάγκῃ κατὰ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἡ τοιαύτη σκευασία παρατηρήθη ὅτι ἐνεργεῖ περισσότερον καὶ ταχύτερον. Μόνον ἐνδέχεται νὰ ἐπισυμβῇ ἐρεθισμὸς τοῦ στομάχου, ἐὰν ὁ φαρμακοποιὸς προσθήσῃ πλείονας σταγόνους θεϊκοῦ ὀξέος. Διὰ τοῦτο ἡμεῖς προτιμῶμεν τὴν λήψιν τῆς κινίνης ὡς ἔχει, ἐὰν ἡ κινίνη μετὰ καφὲ πεφραγμένου ὑπὸ ἀναλογίαν 5 κόκκ. πρὸς 20 καφέ· οὕτω καθίσταται ὀλιγώτερον πικρὰ καὶ εὐχρηστος καὶ ἀποκτᾷ διὰ τοῦ καφὲ μείζονα δύναμιν.

Ἡ θ. κινίνη ὑπὸ κλύσμα, εἰς δόσιν μικροτέραν τῆς διὰ τοῦ στόματος ὑπὸ δόσιν 10 κόκκ. μετὰ 25 δρ. ὕδατος ἐνεργεῖ ἰσχυρότερον ὡς ἂν διὰ τοῦ στόματος ληφθεῖσιν 20 κόκκ. Ἡ τοιαύτη χρῆσις εἶνε ἱκανὴ κατὰ τοῦ συνεχοῦς ἢ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ἐὰν μάλιστα πρόσθεθῶσι καὶ δύο σταγμάτα βάλμματος ὀπίου κροκκοῦχου.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Εἰσαγωγή.

Κατὰ τὴν φυσικὴν σῶμα ἐστὶ πᾶν τὸ προσβάλλον εἰς δύο ἢ πλείονας αἰσθήσεις· ὁ ὄγκος καὶ πᾶν ὕλικόν σῶμα προσβάλλει εἰς τὴν ὁρασιν καὶ ἀφὴν καὶ ἔχει βάρος. Ἡ σκιά μόνον εἰς τὴν

ὄρασιν προσβάλλει, ἄρα σῶμα δὲν εἶνε· οὕτως ἔχει καὶ τὸ χροῖμα, καὶ ὁ ἦχος.

Κατὰ τὴν μαθηματικὴν πᾶν σῶμα ἔχει τρεῖς διαστάσεις· μήκος, πλάτος, καὶ ὕψος· ἔχει ἐπιφανείαν ὀριζομένην ἐκ τοῦ μήκους καὶ πλάτους, καὶ ὄγκον ὀριζόμενον διὰ τῶν τριῶν διαστάσεων. Ἡ σκιά εἶνε ἐπιφανεία μόνον, διότι μόνον μήκος καὶ πλάτος ἔχει· ἄρα σῶμα δὲν εἶνε, τ' αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ διὰ τὸ χροῖμα καὶ διὰ τὸν ἦχον.

Ἡ δύναμις μόνον τὴν αἰσθησιν προσβάλλει· δὲν εἶνε λοιπὸν σῶμα, καὶ ὅμως ὑπάρχει νοερῶς, ὡς ὑπάρχει καὶ ἡ σκιά καὶ ὁ ἦχος κλπ.

Ὁ χρόνος δὲν εἶνε σῶμα, ὑπάρχει ὅμως νοερῶς. Τὸ χάος δὲν εἶνε σῶμα, ὑπάρχει ὅμως νοερῶς· τὸ χάος δὲν ἔχει ὄρα.

Ὁ χρόνος μόνον ἀπεραντόν καὶ ἀναρχὸν μήκος ἔχει, μόνον μίαν διάστασιν μαθηματικῶς ἔχει, ὑπάρχει ὅμως νοερῶς ὁ χρόνος, ὁ δὲ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἐπεννόησε τρόπους πρὸς καταμέτρησιν τοῦ μήκους τοῦ χρόνου.

Μέτρον τοῦ χρόνου.

Ὁ χρόνος εἶνε ἔννοια, εἶνε νοητὴ ὑπαρξίς ἀνευ ὕλης, αὐλῆς· ἐπομένως δὲν ὑποπίπτει εἰς ὑδερμίαν αἰσθησιν, δὲν ὄραται, δὲν πιάνεται, δὲν ἀκούσεται κλπ. καὶ ὅμως ὑπάρχει χρόνος ἀνευ δυνατοῦ ὀρισμοῦ ὡς ὑπάρχει δικαιοσύνη ἀνευ ὀρισμοῦ.

Ὁ χρόνος ἔχει τρεῖς ὑποστάσεις, τὸ παρὸν, τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον· διέρχεται ἐνώπιόν μας τάχιστα, ἀκαριαίως διὰ τοῦτο παρὸν οὐδέποτε ὑπάρχει, οὔτε ποτὲ μένει ἀκίνητον, οὔτε σταματᾷ. Τὸ παρὸν λοιπὸν εἶνε ἰδέα, οὐδέποτε ὅμως ὑπάρχει. Τὴν ἰδέαν τοῦ χρόνου λαμβάνομεν ἐκ τῶν μελλόντων πραγμάτων, τὰ ὅποια φέρει ὁ χρόνος ἐνώπιόν μας ἀλληλοδιαδόχως. Τὰ μελλόντα πράγματα ὁρῶμεν, ψαύομεν καὶ ἐν γένει αἰσθανόμεθα. Ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τούτων διατρέχουσι διαστήματα, τὰ ὅποια χρησιμεύουσι πρὸς μέτρον τοῦ χρόνου.

Ὁ χρόνος τελειοποιεῖ τὰ μελλόντα πρὸς χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὗτος καταστρέφει τὰ ἔργα του, τὰ ὅποια καταπολεμῶνται περριζόμενα καὶ βαίνοντα πρὸς τὸ ἀχάνες τοῦ χρόνου. Διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι ἐμυθολόγουν ὅτι ὁ Κρόνος τρώγει τὰ τέκνα του.

Τὸ παρελθὸν τοῦ χρόνου δὲν ἔχει ὄρα, ρεῖ καὶ φέρεται εἰς τὸ ἀχάνες.

Ὁ χρόνος εἶνε ἀκατάσχετος, ἐγκαταλείπει τὰ πράγματα ἐπισηθὴν τοῦ ἀνεπιστραπτέου καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν ταχίστην πορίαν του· ρεῖ ὡς τὸ ὕδωρ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, τὸ ὅποιον δὲν σταματᾷ, οὔτε δύναμις τις ἀνθρώπου δύναται σταματίσαι.

Ὁ χρόνος εἶνε ἡ πηγὴ τῶν ἔργων καὶ τῶν πράξεων τοῦ ἀνθρώπου· εἶνε τὸ πολυτιμότερον δὲν τοῦ ἀνθρώπου· ἀνευ τούτου οὐδὲν γίνεται οὔτε παράγεται. Ὅστις λοιπὸν ἀφήνει νὰ παρήρῃται ὁ χρόνος ἀνευ προηγουμένων ἔργων, στερεῖται τοῦ πολυτιμότερου πράγματος. Ὁ χρόνος χρησιμοποιεῖται διὰ τῶν μελλόντων ἔργων, ἀπὲρ φέρονται διὰ τοῦ χρόνου ἐνώπιόν μας καὶ παρέρχονται. Ὅταν λέγωμεν τὰ μελλόντα, ἐννοοῦμεν ἔργα ἢ πράξεις πεπραγμένα πρὸς χρῆσιν τοῦ διαρκῶς παρέρχομένου ἐνώπιόν μας χρόνου.

Ὅ,τι εἶνε παρὸν διὰ τινα ἀλληλουχίαν γεγονότων ἢ πράξεων ἐν ἐποχῇ τινι φαίνεται παρὸν διὰ μεταγενεστέραν ἐποχὴν, ἐν ᾗ διὰ τὴν πρώτην εἶνε παρελθόν.

Τὸ μέλλον εἶνε ἀδηλον καὶ ἀκατανόητον· μόνον ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ὁδηγούμενός ἐκ τῶν παρελθόντων δύναται προνοῆσαι.

Τὸ παρελθὸν ἐὰν ἢ πρᾶγμα ἢ πράξις, ὑποπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁδηγεῖ πρὸς τὴν πρόνοιαν τοῦ μελλοντος. Τὸ παρελθὸν χρησιμεύει ὡς ὁδηγὸς πρὸς τὴν πρόνοιαν καὶ χρῆσιν τοῦ μελλοντος. Διὰ τούτου καλλιεργεῖται καὶ τελειοποιεῖται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου καὶ παράγονται τελειότερα ἔργα.

Ὅπου διάνοια δὲν ὑπάρχει, ἐκεῖ καὶ τὸ παρελθὸν περιορᾶται, ἐπομένως οὔτε τελειοποιήσεις γίνεται.

ΠΑΝΤΟΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Χρήσις τοῦ κινναμώμου (κανέλλας) κατὰ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

Ἐμβαιβῶν πειραματικῶς ἐν τῇ ἰσχυροτέρῃ τοῦ Πάτερ ὅτι τὸ ἔλαιον τῆς κανέλλας φονεύει τὰ βακτήρια τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἐντὸς 12 ὥρῶν, ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἐπὶ τῶν μικροβίων οἷαν ἔχει καὶ ὁ διχλωραῦχος ὑδράργυρος (τὸ σουβλιμάτον), ὅστις ὡσαύτως φονεύει ταῦτα ἐντὸς 12 ὥρῶν. Ἐχει

προσέτι τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην ιδιότητα· οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐλαίου τῆς κανέλλας διαχυνόμενοι ἐν τῷ ἀέρι θαλάσσιον τῷ ἔχοντι μίσματα τῶν μισματικῶν νόσων, νὰ φονεύῃ τὰ μικροζωάρια τοῦ του, τ' ἀποτελοῦντα τὸ μίasma τῆς νόσου.

Τὸ εὐώδες τοῦ ἐλαίου τούτου εἶχον πρὸ τριῶν αἰώνων ἐν Εὐρώπῃ ἐν χρήσει παρὰ τῇ τότε ἀριστοκρατίᾳ. Οὕτως αὖθις θέλει ἐπαναληφθῇ ἡ χρῆσις τοῦ ἐλαίου τῆς κανέλλας, καὶ αὕτη αὕτη οὐ μόνον πρὸς εὐωδίαν τῶν χειρομάκτρων καὶ ἐνδυμάτων, ἀλλὰ καὶ πρὸς καρύκευμα τῶν φαγητῶν. Οὕτως ἐν καιρῷ ἐπιδημίας ἡ διάχυσις ὀσμῆς κανέλλας ἐν τοῖς δωματίοις εἶνε ἀσφαλὲς προφυλακτικόν καὶ προτιμώτερον τῶν τοῦ βρωμεροῦ φαινικοῦ ὀξέος καὶ τῶν παρομοίων τούτου.

Τὸ ὄξος τῶν 4 κλεπτῶν (ὄρα Φοῦβον) καὶ ἄλλων πολλῶν ἀντιμιασματικῶν παρελθούσης ἐποχῆς βάσειν εἶχον τὴν κανέλλαν.

ΟΙΚΙΑΚΑ ΧΡΗΣΙΜΑ

Τρόπος τοῦ καθιστῆν στερεὸν καὶ συμπαγὲς τὸ ἀσβεστωμα πρὸς οἰκοδομὴν τοίχων κλπ.

Βράσον κριθῆς ἀρκετὴν ποσὸν ἐν ὕδατι, καὶ διὰ τοῦ ὕδατος τούτου ζύμωσον ἢ ποίησον λάσπην μετὰ ἐσθεμένης ἀσβέστου καὶ ἀναλόγου ἄμμου.

"Α Λ Λ Ο

Διάλυσον λευκώματα ὡδν, ἢ καὶ ὀλόκληρα τὰ ὡς μετὰ τοῦ κρόκου ἐν ἀρκετῷ ὕδατι καὶ ζύμωσον τὴν πρὸς χρῆσιν ἀσβέστον, κλπ.

"Α Λ Λ Ο

Διάλυσον ποσὸν τί ζαχάρου ἐν τῷ πρὸς ζύμωσιν τῆς ἀσβέστου ὕδατι.

Διὰ τούτων ὁ τοίχος, τὸ ἄλτοιμμα κλπ. καθίστανται στερεώτατα.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΤΟΥ ΛΛΟΥ

Πρὸς Θεραπείαν τῆς χρονίας βλενορροίας.

Α. ἄλγη	δρ. 28
βαλσάμου κόπαιβε	" 5
ἀμυγδαλελαίου	" 5
ἐλαίου ἡδυόσμου	" 2
κονίακ.	ὀκά 1

Ἀνάμιξον ἀπαντα ἐν φιάλῃ, καὶ λάμβανε πρωτὶ καὶ ἐσπέρας ἀνὰ μίαν κουταλίαν μεγάλην.

(πεπεράται.)

Ἀιμοστατικὸν πληγῆς.

Λάβε λευκώμα ὡδν καὶ ἀνάμιξον μετὰ ἐλαίου κοινοῦ καὶ ἐπίθεε ἐπὶ τῆς πληγῆς διὰ βάρβακος.

Πρὸς πρόκλησιν γάλακτος γυναικός.

Βράσον θρύδακας (μαρούλια) ἢ τὸν σπόρον αὐτῶν καὶ θμα ἔλαθῃ τὸ βράσμα ἐκ τοῦ πυρός, πρόσθεε ποσὸν γλυκανίσου, ἀφ' οὗ κρούσῃ σπράγγισον, καὶ πρόσθεε ποσὸν ἀρκετὴν ζαχάρου, καὶ πινέτω ἀντὶ ὕδατος.

Πρὸς σύλληψιν βρέφους εἰς γυναῖκα μὴ συλλαμβάνουσαν.

Λάβε τὴν βοτάνην τὴν καλουμένην λύκος, φέεται αὕτη μετὰ ζυτῶν σίτου καὶ ἄλλων σιτηρῶν, κόψον εἰς τεμάχια καὶ ποίησον μελίπηκτον (ματζούνι). ἐκ τούτου τρώγε καθ' ἑκάστην πρωτὶ καὶ ἐσπέρας ἀνὰ μίαν κουταλίαν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν πληροῦται ἡ σελήνη (γέμιση σελήνης). Τότε γίνεται καὶ ἡ σύλληψις ἀρρενος τέκνου κατὰ τὴν κοινὴν δόξαν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Βάτραχοι καὶ μέλισσαι.

Ὁ βάτραχος ὁρέγεται μεγάλως τὴν βρωμικὴν μελισσῶν. Ἐνίοτε παρακλῶνται παρὰ τὸ στόμιον τῆς κυψέλης καὶ καταβροχθίζει τὰς εἰσέρχουσας καὶ ἐξερχομένας μελίσσας. Τὸ γεγονός τοῦτο ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ μελισσοτρόφοι.

Ἡ πλάτανος τοῦ Ἰπποκράτους.

Ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Κῶ ὑπάρχει εἰσέτι ἡ πλάτανος, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ὁποίας ἐδίδασκεν τοὺς μαθητάς του ὁ ἐπισημειωτὴς τῶν ἱατρῶν τῆς ἀρχαιότητος καὶ θεμελιωτὴς τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης Ἰπποκράτης. Ἡ πλάτανος αὕτη ἐρωτογραφηθῆ ὑπὸ αὐστριακῆς ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς, ἐπισκεφθεῖσης πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὰ ἀνατολικά τῆς Μικρᾶς Ἀσίας παράλια, χάριν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, καίται δὲ παρὰ τὴν ἀγορὰν τῆς Κῶ, πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλικαρνασσού. Οἱ κλώνοι τῆς εἶνε τόσοι μακροὶ καὶ πλατεῖς, ὥστε ἐδέχθη νὰ ὑποστηριχθῶσι διὰ μακροκρίνων στηλῶν, ἵνα μὴ θραυσθῶσιν ἐκ τοῦ βάρους. Ὁ Ἰπποκράτης ἀπέθανεν ὀγδοηκοντούτης, τῷ 377 π. Χ. Ἐπομένως τὸ δένδρον φέρει τὴν σεβαστὴν ἡλικίαν 2,350 ἐτῶν!

Τὸ τηλέφωνον ἕνεκα τῆς μεγάλῃς ἐκκινήσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν παλμῶν τοῦ ἀέρος δύναται χρησιμεύσαι ὡς βαρόμετρον προμηνύον τὴν μέλλοντα καιρὸν.

Διατί τὸ ἐλαφρὸν σφαιροβόλον ὄπλον

ἐκλήθη ντουφέκι.

Τὸ ὑπόγειον πυρ ἐξαπτόμενον ἀποτελεῖ τὸν κρατῆρα τῶν ἡφαιστίων, ἐκ τοῦ στόμιου τοῦ ὁποίου ἐξέρχονται φλόγες καπνὸς καὶ ρύδρι ἐκσπενδονίζονται.

Ἐκ τοῦ ἡφαιστίου κρατῆρος ἐκλήθησαν κρατῆρες καὶ οἱ ὅποι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑποκαύστου κλιβάνου, οἱ ὅποιοι τουριστὶ καλοῦνται ντουφέκι δι' ὧν ἐξέρχονται φλόγες διαθερμίνουσαι τὸν χῶρον τοῦ κλιβάνου, (φούρνου). Ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ ἐπὶ τούτο κρατείας εἰσαχθέντος ὄπλου σφαιροβόλου ἐκλήθη τοῦτο ντου-

φέκι· διότι ὅταν τὴν νύκτα πυροβολῇ ἐξέρχονται ὁραταὶ γενόμεναι φλόγες πυρὸς ἐκ τοῦ στόμιου τοῦ πυροβόλου τούτου ὄπλου καὶ τὸ μὲν ἐλαφρὸν καὶ ἐν χερσὶ φερόμενον ἐκλήθη ντουφέκι, τὸ δὲ βαρὺ καὶ δυσκίνητον ἐκλήθη τόπι, κανόνι ἑλληνιστὶ ἐκ τοῦ κανόνων....

Τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων παροδοικῶς.

Τὸ ἐγγενέστερον προῖν τῆς Γῆς εἶνε ὁ σίτος οὗτος χρῆσιμος πρὸς τὴν ἀμεσον τροφήν τῶν ἀνθρώπων, εἰς χάκος σίτου σπορῆς παράγει πληθὺς σπόρων, οἵτινες ἀπειρόμενοι διὰ τοῦ χρόνου ταχέως ἀποτελοῦσι μέγιστον ποσόν.

Καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἶνε ὡς ὁ σίτος ἀκμάσαν καὶ τελειωπύον τὰς τότε ἐπιστήμας καὶ τέχνας, διέσπορῇ διὰ τῶν πολιτευθῶν ἀποικιῶν του, καὶ διὰ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου καθ' ὅλην τὴν τότε οἰκουμένην καὶ παντοῦ ὡς ὁ σίτος ἐβλάστησεν καὶ ἐποκαπλασίσθη ἐπ' ὀφελείᾳ τῶν κοινῶν.

Ἡ σιταποθήκη ὑπῆρχε πάντοτε ἡ Ἑλλάς· αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Πελοπόννησος. Ἐπὶ τῶν διαδόχων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἡ σιταποθήκη μεγάλως εἶχε κενωθῇ, ἀλλ' ἔμεινε πάντοτε ποσὸν σπόρου πρὸς σποράν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες τὴν Ἑλλάδα μὴ δυνήντες νὰ κενώσωσιν ἑντελῶς τὴν σιταποθήκην, ἠνάγκασθησαν νὰ καλλιεργήσωσιν τὸν σίτον ταύτης καὶ ἐξ αὐτῆς νὰ τρέφονται πνευματικῶς.

Οὕτως ὁ Ἑλληνισμὸς ἔμεινεν ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ αἰῶνας καὶ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν ἔτι μᾶλλον ἀνενεώχθη. Ξένοι ἐπιδρομαὶ βάρβαροι καὶ ἀπευδευτοὶ προσεπάθουν νὰ σκορπίσωσιν παντα τὸν σίτον ἐκ τῆς ἀποθήκης ἵνα ἐξαφανίσωσι τὸν σπόρον τοῦτον, εἰς μάτην· διεσκόρπισαν τὸν σίτον εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μέρη· ἀλλ' οὗτος ὅπου ἐπιπτεν ἐφύετο ἐβλάστανε καὶ ἐκπερφόρει, ὁ δὲ Ἑλληνισμὸς οὕτως ἀντὶ νὰ ἐκλείψῃ πανταχοῦ ὑδαίμει. Οἱ Στανυρόφοροι προσεπάθουν νὰ ἐκρίζωσωσι τὸν Ἑλληνισμὸν· ἀλλ' οἰκτρώς ἀπέτυχον φαγόντες ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ σίτου καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μνησθέντες. Ὁ μέγας ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπῆρξαν οἱ τότε Τούρκοι, οἵτινες κατακτείναντες τὰς ἐστίας τῶν Ἑλλήνων, ἐζήτουν καταστρέφει ολοσχερῶς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ διὰ τῆς ρομφαλας καὶ τοῦ πυρὸς κατέστρεφον καὶ διακτείνον τοὺς Ἑλληνας, εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν καταπύγοντάς. ἔμεινον ὅμως πάντοτε σπόροι Ἑλλήνων ἐν ταῖς ἐστίαις, οἵτι-

νες διὰ τοῦ χρόνου βλαστήσαντες παρέσχον ἀφθόγους καρπούς, ἔ-
ων καὶ οἱ κατακτητῆται ἐξηφανήθησαν καὶ αἱ ἐστὶαι ἐπληρώθησαν.

Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι.

Τὸ σκέπτεσθαι εἶναι ἰδίᾳ δύναμις τοῦ πνεύματος. Τὸ ὁρθῶς καὶ κα-
λῶς σκέπτεσθαι ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς παρατηρήσεως καὶ ἐκ τῆς πείρας.

Ἐκαστος ἄνθρωπος ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι. Ἡ δὲ
δύναμις τοῦ σκέπτεσθαι διαφέρει παρ' ἑκάστῳ ἀνθρώπῳ. Περὶ ἐνὸς
καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δύο ἄνθρωποι συνήθως δὲν ταυτί-
ζουσι τὰς κρίσεις των, ὁ μὲν κρίνει οὕτως, ὁ δὲ ἄλλως ἀναλόγως
πρὸς τὰς ἰδέας τὰς ὁποίας ἕκαστος περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἔχει.

Οὐδέποτε συνταυτίζονται αἱ ἰδέαι δύο ἀνθρώπων, ὁμοιάζουσι
ὅμως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον.

Ὁ τρόπος τοῦ κρίνειν ἀποτελεῖ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι,
ἐπειδὴ παρ' ἑκάστῳ ἀνθρώπῳ οὔτε τὸ ποσὸν τοῦ πνεύματος εἶναι
ἴσον, οὔτε ἡ παρατήρησις καὶ ἡ πείρα ἐπίσης παρ' ἑκάστῳ ὑπάρ-
χει, ἔπεται ὅτι καὶ ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι διαφέρει.

Ἐκ τούτου προέρχονται αἱ διαφωνίαι, αἱ διαστάσεις, αἱ ἐλέ-
ηθιοι ἔχθραι καὶ τὰ πλείστα κακά.

Ὅσάκις συμπίσει ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι νὰ ὁμοιάζῃ με-
ταξὺ δύο ἀνθρώπων ἢ πλειόνων, γεννᾶται τότε ἡ πολύτιμος ὁμο-
φροσύνη, ἡ ὁμόνοια καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀγαθὰ.

Ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι εἶναι ἰδίᾳ δύναμις τοῦ πνεύματος,
ἡ ἀνάπτυξις τούτου διὰ διδασκαλίας δύναται νὰ βελτιώσῃ τὸν
τρόπον, εἰς προηγουμένως ὑπάρχῃ φύσιν καλὴν· διότι ἂν δι' αὐτὴν
πάρχῃ φύσις, ἢ πνεῦμα κατὰλληλον, οὐδὲν εὐδοκίμει. Ἡ διδασκα-
λία βελτιώνει τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ μεταβάλλει ἐντελῶς ταύτην.

Ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι ἐπιφέρει τὴν καλὴν ἢ κακὴν διοί-
κησιν εἰς τὰς κοινωνίας ἐκ μέρους τῶν ἀρχόντων, τὴν ἁρμονίαν
τῆς οἰκονομίας, τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰ ἔργα καὶ εἰς τὰς πράξεις
καὶ τ' ἀντίθετα τούτοις.

Μὴ λοιπὸν ὀργίζου, μὴ δυσανασχέτει διὰ τὰ σφάλματα τῶν
ἄλλων· διότι ἕκαστος ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι.

Ἐὐτυχῶς ἕκαστος οὐδόλως δυσαρεστεῖται διὰ τὸν ἰαυτοῦ
τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, καὶ πολλάκις βούλεται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς
τούς ἄλλους τὸν ἴδιον αὐτοῦ τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι.

Ἐκ τούτου γεννῶνται αἱ τυραννίαι, αἱ αὐθαιρέσιαι, αἱ κακο-
διοικήσεις τοῦ κράτους καὶ τῆς οἰκίας καὶ μυρία ὅσα κακά.